

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการ การงานและการดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการติดต่อ แสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ การคิด วิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและ เศรษฐกิจ และยังเป็นสื่อที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่ต่อไป (กรมวิชาการ, 2545 : 1)

ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนด ให้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่ใช้ในการสื่อสารสื่อความหมาย ความคิดความเข้าใจ ที่มี ความหมายเป็นเอกลักษณ์วัฒนธรรมประจำชาติ เกิดความชื่นชม ซาบซึ้ง เห็นคุณค่า และภูมิใจ ในวรรณคดี วรรณกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีทักษะกระบวนการ แสวงหาความรู้ ด้านการฟัง ดู อ่าน เขียนและเทคโนโลยีในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมอย่าง มีความสุข (กรมวิชาการ, 2545 : 8-10)

การสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝน ทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งทักษะการรับเข้ามา คือ การอ่าน และการฟัง กับทักษะที่ถ่ายทอด ออกไป คือ การพูดและการเขียน โดยเฉพาะการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์ทุกด้าน และ ทุกโอกาสทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การปกครอง อาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่าน จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความคิดของคนเราให้มากยิ่งขึ้น การแก้ปัญหาการพูดและการอ่านไม่ ชัดเจนต้องเริ่มศึกษาถึงสาเหตุ นั่นคือ ศึกษาปัญหาที่ทำให้เด็กออกเสียงไม่ชัดเจน โดยเฉพาะ การออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ร ล ว คำควบกล้ำเป็นปัญหามากสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษา หากเราไม่ช่วยกันปรับปรุงแก้ไข และส่งเสริมให้เยาวชนของเราเห็นความสำคัญ

ของคำควบกล้ำแล้ว ปัญหาดังกล่าวจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เป็นการทำให้ลายวัฒนธรรมทางภาษา เป็นการทำให้ระบบกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ของภาษาไทยให้หมดไป การออกเสียงผิดทำให้ความหมายผิดด้วย นอกจากนี้จะทำให้ความหมายผิดแล้วความไพเราะสุนทรียทางภาษาก็หย่อนลดลงไปด้วยเช่นกัน (ประเสริฐ ไสววรรณ. 2544 : 66)

โดยเฉพาะนักเรียนที่อาศัยอยู่ในภาคอีสานจะมีปัญหาในการอ่านคำควบกล้ำมาก เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่พูดภาษาถิ่น ออกเสียงพูดห้วน ๆ สั้น ๆ จนเกิดความเคยชิน คำที่มักออกเสียงผิดเป็นประจำ เช่น กว้าง ออกเสียงเป็น ก้วง , ขวัญ ออกเสียงเป็น ขวน , ปลา ออกเสียงเป็น ป่า , ครู ออกเสียงเป็น ฐ เป็นต้น ซึ่งหลักการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำนั้น ต้องออกเสียงพร้อมกันทั้งสองตัว เมื่อนักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องก็จะทำให้เขียนไม่ถูกต้องไปด้วย

จากการประเมินผลระดับชาติผลสัมฤทธิ์กลุ่มทักษะภาษาไทยทั้งระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 53-58 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 วิเคราะห์สาเหตุปัญหาจากสภาพแวดล้อมต่อการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล ที่สำคัญคือการจัดการเรียนการสอน (ปราณี ปรารพริปู. 2545 : 57) จากการสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 พบว่า ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง (โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย. 2546 : 1)

จากประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย ซึ่งผู้วิจัยเป็นครูประจำชั้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้องชัดเจน จึงควรหาทางแก้ไขและฝึกฝน เพราะถ้าปล่อยให้นักเรียนมีจุดอ่อนในเรื่องนี้ จะมีผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาไทย ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำได้ดี ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีสื่อต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ เอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดไว้ให้ ชุดการเรียนด้วยตนเอง บทเรียนโมดูล บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนการ์ตูน บทเรียนคอมพิวเตอร์ หรือแบบฝึกทักษะที่จะช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ. 2542 : 3-11)

สื่อการสอนหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจจากผู้เรียน สามารถกระตุ้นการเรียนรู้และเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันคือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ ซึ่งคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่จะช่วย

ให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมอันพึงประสงค์ คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียสามารถสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ คือ ผู้เรียนสามารถตอบสนองกับบทเรียนได้และทราบผลการตอบสนองนั้นได้ทันที และการจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามสติปัญญาและความสามารถของตนเองย่อมเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัดโดยไม่ต้องกังวลใจ การนำเอาคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียมาใช้ประกอบการเรียนการสอนมีข้อได้เปรียบหลายประการ เมื่อเทียบกับสื่อการสอนเดิมที่เขียนบนกระดานและให้นักเรียนนั่งศึกษาเอง ข้อได้เปรียบเหล่านี้ได้แก่ ด้านสีสันด้านเสียง ด้านกราฟิก ด้านการศึกษารายบุคคล ด้านกิจกรรมร่วม ด้านความรู้สึกล้านการ ได้ตอบ และด้านกระตุ้นการอยากรู้อยากเห็น (วิไล กัลยาณวัฒน์. 2541 : 32-36)

บทเรียนคอมพิวเตอร์เป็นสื่อใหม่ที่ทันสมัยทำให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ หรือLearner'Center หรือANDRAGOGY (ศุภร ศรีแสน. 2542 : 48) ผู้สอนจะสามารถนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนไปช่วยทำการสอนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีงานวิจัยหลายชิ้นที่สนับสนุนว่าผู้เรียนที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนในการเรียนจะใช้เวลาเพียงสองในสามของผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนสามารถนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนไปใช้ในการเรียนด้วยตนเองโดยปราศจากข้อมูลจำกัดทางด้านเวลา และสถานที่ในการศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่เรียนอ่อนสามารถใช้ประโยชน์จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนในการเรียนเพิ่มเติมนอกเวลาได้ (ดนอม เลาฮอร์สแตง. 2541 : 7)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาไทย จึงเห็นสำคัญที่จะทำวิจัยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเชื่อว่านักเรียนจะเกิดทักษะในการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องอันเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย และพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนที่สร้างขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ และการเรียนแบบปกติ

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์
5. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์และการเรียนแบบปกติ

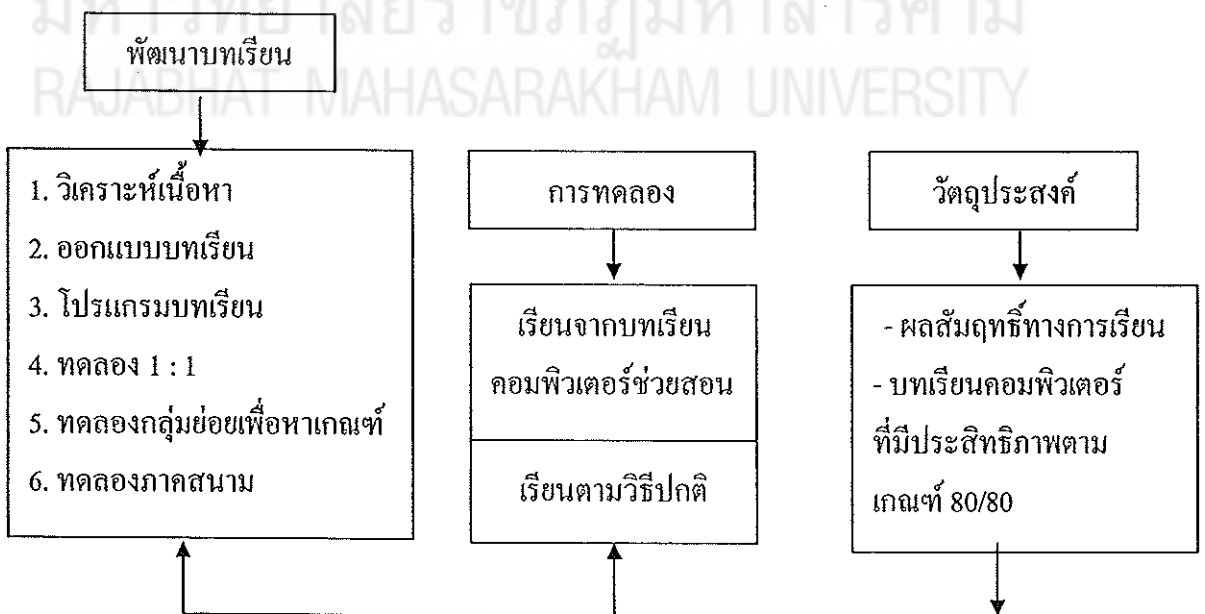
สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนแบบปกติ
3. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำควบกล้ำ ร ล ว มีความคงทนในการเรียนสูง

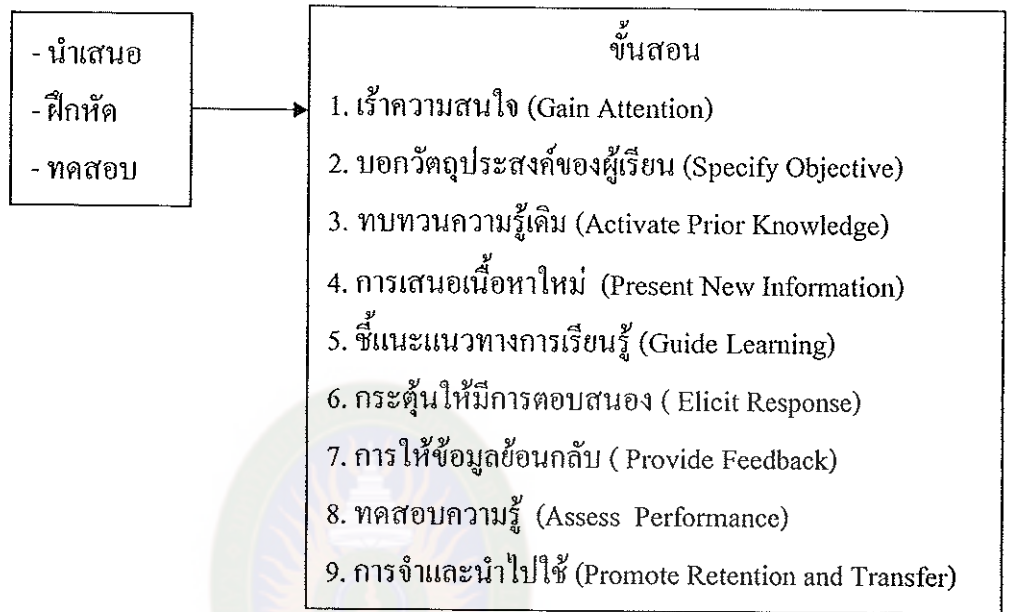
กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์สำหรับการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ประกอบด้วย

1. ลำดับขั้นตอนในการพัฒนาบทเรียน ดังนี้

2. หลักการที่ใช้ในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ โดยยึดทฤษฎีการเรียนรู้แบบ Learning Cycle ตามทฤษฎีของธอร์นไคค์ (Thordike) ประกอบด้วย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 กลุ่มโรงเรียนเซกา 02 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำนวน 12 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 250 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย และ โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง กลุ่มโรงเรียนเซกา 02 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยแยกเป็น

1.2.1 กลุ่มทดลอง เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2.2 กลุ่มควบคุม เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.2 ตัวแปรตาม ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 ความคงทนในการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์

2.2.3 ความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

4. เนื้อหาสาระการเรียนรู้ ที่จะนำมาสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว จาก หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต วรรณคดีลำนำ , ภาษาพาที , แบบฝึกหัด ชุดภาษาเพื่อชีวิต ทักษะภาษา และหนังสือกิจกรรมภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และจากหนังสือพิมพ์ แยกตามชนิดได้ดังนี้

1) พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ต บ ป พ ฟ ควบกับ ร ออกเสียง ร กล้า

2) พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค บ ป ผ พ ควบกับ ล ออกเสียง ล กล้า

3) พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ควบกับ ว ออกเสียง ว กล้า

4) พยัญชนะตัวหน้า จ ช ฅ ฎ ควบกับ ร จะออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าไม่ออกเสียง ร กล้า

5) พยัญชนะตัวหน้า ท ควบกับ ร ออกเสียงเป็น ช

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนเรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นโดยโปรแกรม ToolBook จำนวน 10 หน่วย

2. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ หมายถึง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย และ โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง กลุ่มโรงเรียนเซกา 02 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3

4. กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชา ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว

5. กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ ใช้กิจกรรมการเรียน การสอนตามแผนจัดการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากคู่มือครู เนื้อหาวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว

6. ประสิทธิภาพของบทเรียน หมายถึง ความสามารถของบทเรียนในการพัฒนา ผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80 / 80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จาก การทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนบทเรียน จำนวน 10 หน่วย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนทำได้จาก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

7. ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียน (Effectiveness Index) หมายถึง อัตราความก้าวหน้า ในการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นการหาอัตราส่วนความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยการ เทียบคะแนนที่เปลี่ยนแปลงมาจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนเมื่อเรียน ด้วยบทเรียน

8. ผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน โดยแยกเป็น

8.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถในการฝึกออกเสียง และการสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว ซึ่งวัดได้จากคะแนนทดสอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8.2 ความคงทน หมายถึง ความสามารถในการระลึกสิ่งที่ได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาที่ ได้เรียนไปแล้วหรือ คะแนนที่นักเรียนทำได้ หลังจากที่ได้เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์

8.3 ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติ หรือ เจตคติที่ดีของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการวัดด้วย แบบสอบถามความพึงพอใจในด้านเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง ด้านภาพ ภาษา เสียงด้าน ตัวอักษรและสี และด้านความรู้สึกและประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย พึงพอใจน้อยที่สุด

9. แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ สำหรับให้นักเรียนใช้ฝึกทักษะคำควบกล้ำ ให้ถูกต้อง แม่นยำยิ่งขึ้น นักเรียนสามารถนำไปใช้เรียนด้วยตนเองได้
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องอื่น ๆ ระดับชั้นอื่น ๆ และกลุ่มสาระวิชาอื่น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพของตน และผู้บริหารนำไปใช้ในการกำหนดวิสัยทัศน์ในการบริหารองค์กรต่อไป